

عنوان مقاله:

نقش نهاد آموزش و پرورش در کنترل و کاهش آسیب های اجتماعی

محل انتشار:

ششمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جابر ممیزالاشجار

علیرضا دهقان طزرجانی

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش گسترده ترین دستگاه فرهنگی کشور است که به طور مستقیم جمعیتی بزرگ را تحت پوشش قرار داده است. باید بپذیریم آموزش و پرورش به عنوان اصلی ترین نهاد اجتماعی بیشترین تاثیر تربیتی را بر روی یکایک افراد جامعه دارد. در این میان نهاد آموزش و پرورش رسالت خطیر انتقال فرهنگ، معارف و دانش ها و نیز ارزش های دینی و اخلاقی و معنوی و نیز آموزش مهارت های زندگی اجتماعی را به نسل های مختلف را در یک فرایند بلند مدت بر عهده دارد. در طی این فرایند این نهاد ممکن است با چالش های درونی و بیرونی متعددی مواجه شود. یکی از این چالش ها، آسیب های اجتماعی است. ضمن آنکه این مجموعه ابزارهای لازم برای تنظیم و یا کنترل آسیب های اجتماعی را دارد. باتوجه به زمان زیادی که افراد از این نهاد بهره می برند و اوقاتشان را در آن سپری می کنند، طبیعتا انتظار می رود تا فراگیران، تربیت مورد نظر آموزشی را تا حدی درونی کرده و هنگام ورود به اجتماع از دانش و مهارت های آموخته شده، بهره ببرند. حال اگر این دانش و نگرش و مهارت در جهت ارتقای جامعه پذیری و فرهنگ پذیری و... باشد، مسلما می تواند در کاهش بروز آسیب های اجتماعی موثر باشند. به شرطی که به موقع و به جا، بتواند کارکرد جامعه پذیری و در کنار آن پیش گیری از آسیب های اجتماعی رافاقد هیچ وقفه و خللی به شکلی مطلوب و مناسب به انجام رساند. در مقاله حاضر قصد داریم نقش آموزش و پرورش در کنترل و کاهش آسیب های اجتماعی بپردازیم.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، جامعه، آسیب های اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759713>

